

Nieuwsbrief KOG

nummer 1 | voorjaar 2013

Een donateur schreef: De Terreur van een School

Mijn zoon ging 4 jaar geleden naar het VMBO. Hij is een onopvallende rustige jongen. Lief, behulpzaam, beleefd maar enigszins verlegen en afwachtend. Helaas was hij hierdoor een makkelijk doelwit voor pesterijen. 3 jaar lang is hij gepest, geslagen, geschopt en uitgescholden. Als gevolg hiervan liep hij zelfs een hersenschudding, gekneusde ribben en blijvende schade aan een voet op. Het meest ernstige letsel was nog wel de emotionele schade. De directie van de school heeft al die jaren niets gedaan, om een slechte naam van de school te voorkomen. Na al mijn klachten werd ik

“weggezet” als lastige ouder, en de directie deed zelfs een zorgmelding bij bureau jeugdzorg en AMK met als reden dat ik als ouder intervenueerde tussen mijn zoon en medescholieren en dat ik daarmee mijn kinderen een verkeerd voorbeeld gaf. Het burgerlijk wetboek, artikel 247.1 vermeldt: *ouders hebben de verplichting hun kinderen te verzorgen en op te voeden en hieronder wordt mede verstaan de zorg en de verantwoordelijkheid voor het geestelijk en lichamelijk welzijn en de veiligheid van het kind.* Het AMK meende dat ik als moeder ernstig tekort schoot en mijn kinderen in gevaar bracht en zette de melding door naar de Raad van de Kinderbescherming. De Raad gaf op zitting aan: *Zorgelijke opvoedsituatie bij moeder.* In het gezin ontstaan snel conflictueuze situaties waarbij de eigen visie van de moeder en haar beleving een bepalende rol spelen. Mogelijk is moeder overbelast. Moeder kan zich onvoldoende inleven in de belevingswereld van de kinderen waardoor het voor haar moeilijk is om haar

Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders is een stichting door en voor gewone ouders en grootouders in contact met jeugdzorg. Ouders weten soms niet wat zij kunnen verwachten en hoe zij zich moeten opstellen. KOG wil deze ouders ondersteunen en adviseren. Daarvoor is er de website www.stichtingkog.info en de mogelijkheid met de contactpersonen te bellen of te mailen. De contactpersonen zijn geen advocaat, maar zij adviseren vanuit hun kennis van de praktijk van jeugdzorg. Vereniging KOG, opgericht in 1990, is in 2003 omgezet in stichting KOG. Secretariaat Koninginneweg 90, 2012 GR Haarlem, tel. 0235321223, kog@upcmail.nl

Lotgenotencontact Zuid- Holland

Met andere ouders praten over je kinderen. Heel prettig en leerzaam - zo zegt de ene moeder. Je ontmoet gelijkgestemden - zegt de andere moeder. Want de stem en de stemming is bij alle ouders: machteloosheid, schaamte, onbegrip, boosheid, verdriet. Ook tips en ideeën over de omgang met Jeugdzorg kreeg ik - zo zegt een vader. Heel goed. En zo waren we met acht mensen bij elkaar op donderdag-

pedagogisch handelen af te stemmen op de ontwikkelingsbehoeften van de kinderen. De kinderen krijgen van moeder onvoldoende ruimte om zelfstandig hun standpunt te bepalen waardoor zij worden beperkt in de mogelijkheden om zelf lastige situaties in te schatten, op te lossen en zich competent te voelen. Hoewel moeder blijft open te staan voor vrijwillige hulpverlening, moet deze worden gegarandeerd met een ondertoezichtstelling,

avond 28 maart ergens op een huisadres in Waddinxveen. Die avond was bedoeld voor ouders in de provincie Zuid-Holland. Op de 12 verstuurde uitnodigingen kwamen er 8 vaders/moeders. Omgaan met emoties en bespreken van vragen en tips is niet gemakkelijk. En toch zo positief. En daarom kan het zo bijzonder helpen je ervaringen te delen met ouders die een vergelijkbare situatie hebben meegemaakt.

KOG-nieuwsbrief 2013 nummer 1

U hebt de KOG nieuwsbrief in een nieuwe jas in handen. KOG stuurt al jaren af en toe een nieuwsbrief aan de donateurs om hen op de hoogte te houden van de activiteiten van het bestuur en van nieuws over jeugdzorg. Ook stond er altijd interessante jurisprudentie in voor de fijnproevers onder ons. We hebben nu gekozen voor een nieuwe vormgeving en ook opnieuw bepaald voor wie we de nieuwsbrief uitgeven: We willen graag onze donateurs voorzien van informatie maar we zouden ook graag willen dat u die ons al kent rondkijkt in uw omgeving of er misschien mensen zijn die problemen heb-

ben met hun kinderen en overwegen hulp te zoeken. Mogelijk zijn er ook mensen die opeens bericht krijgen van het Advies en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) dat zij op gesprek moeten komen omdat er zorgen zijn over hun kinderen.

Wij hopen dat u deze nieuwsbrief door kan geven aan zo'n gezin zodat zij zich goed kunnen informeren en beter beslagen ten ijs komen als ze in gesprek gaan met de hulpverlening. Want zegt u nou zelf, u zegt waarschijnlijk ook: Als ik van te voren geweten had wat ik nu weet, dan had ik het heel anders gedaan!

mede omdat moeder graag de regie houdt. Alle ellende begon op school, toen ik mijn zoon wilde beschermen tegen deze vorm van pesten en mishandelen. En als dank word ik afgestraft met een OTS ??? Mijn beide zoons hebben ook de beschikking van de rechtbank ontvangen, en samen hebben wij deze belachelijke insinuaties en uitspraak veilig opgeborgen.....op de plank waar alle sprookjesboeken staan !!!

Het geeft je wat meer begrip voor jouw situatie en je staat er niet alleen voor. Tevoren kreeg iedere deelnemer een vragenlijstje thuisgestuurd om alvast in te vullen en dat werkte ook wel. We zullen in het najaar voor onze provincie waarschijnlijk weer zo'n avond organiseren. U hoort er nog van. Ook de andere provincies komen aan de beurt.

Jan van der Kooi
0182-531310

Sommige problemen moet en kun je voorkomen

Wat is er gaande?

Het lijkt er steeds meer op dat de gewone gezinssituatie afgebroken wordt: Het gezin waarbij moeder of vader vanuit het thuis voor de kinderen zorgt en de andere ouder naast de kinderverzorging ook zorgt voor een inkomen in het gezin, of beide ouders kinderen verzorgen en voor een inkomen zorgen en de ouders verantwoordelijk zijn voor de geestelijke en lichamelijke ontwikkeling van hun kinderen.

Nog maar in 1895 werd begonnen om die verantwoordelijkheid bij de ouders weg te nemen, kinderen kregen schoolplicht. Niet de ouders waren nog verantwoordelijk voor de geestelijke ontwikkeling, maar deze taak werd gedeeltelijk bij de overheid neergelegd. En dat had een reden, door de opkomst van de industrialisatie hadden de fabrieksbaronnen

Paul Tonnon schreef een artikel en een KOG-donateur voegde er puntsgewijs adviezen aan toe.

gehoorzame arbeiders nodig, die eenvoudige opdrachten konden uitvoeren, konden lezen en schrijven. De vooral agrarische bevolking was te zelfstandig en helemaal niet bereid om in donkere fabriekshallen te werken.

Alhoewel ouders door de staat gecorrigeerd worden als zij falen in hun verantwoordelijkheid voor de geestelijke en lichamelijke ontwikkeling van hun kinderen, worden scholen niet verantwoordelijk gehouden bij falen van de ontwikkeling van de aan hen toevertrouwde kinderen. Zo verlaat bijvoorbeeld structureel, al decennialang, ongeveer tien procent van de leerlingen de basisschool als functioneel analfabeet. Het toezicht van de overheid op de scholen is dusdanig dat kinderen met

een inhoudsloos diploma het voortgezet onderwijs kunnen verlaten. Het VMBO-diploma kan inhoudsloos zijn, omdat het MBO drempelloos toegankelijk is.

De volgende stap is dat scholen, naast de kennisoverdracht, nu ook het lichamelijke en geestelijk welzijn van kinderen in de gaten gaan houden. Dit doen ze door de zogenaamde Zorg- en Advies Teams (ZAT-team). Waar de privacy van ouders en kinderen eerst beschermd was door het feit dat de school niet zomaar informatie over kinderen met derden mocht delen, schuiven nu de leden van het ZAT-team aan bij de leerkrachtvergaderingen. En dat gaat fout om de eenvoudige reden dat de leerkrachten tijdens deze vergaderingen hun zorgen omtrent kinderen kunnen uiten, maar niet opgeleid zijn om handelen van kinderen te vertalen naar een psychisch of lichamelijk probleem. Zo ook zijn de leden van het ZAT-team als sociaal-pedagogisch opgeleide niet bekwaam om medische en/of psychische problemen te kwalificeren. Omdat de schoolplicht nu ruim een eeuw bestaat worden ouders meewarig aangekeken (zelfs veroordeeld) als zij menen dat zij zelf hun kind kunnen onderwijzen. Want Nederland is een van de weinige landen die een schoolplicht kent, i.p.v. een recht op onderwijs voor kinderen, zoals bijvoorbeeld België, Frankrijk en Engeland. Veel ouders kunnen heel goed zelf hun kinderen onderwijzen: www.kohnstamminstituut.uva.nl/pdf_documenten/effectiviteit.pdf

Ongemerkt lopen ouders het risico dat zij voor een tweede maal naar een situatie gedrongen worden, waarbij niet meer ouders verantwoordelijk zijn voor het geestelijke en lichamelijke welzijn van hun kinderen, maar sociaal-pedagogische medewerkers die aan een school of Jeugdzorg verbon-

den zijn.

Doordat de sociaal-pedagogische medewerkers deel uit maken van het schoolteam hoeft de school, meent zij, ouders geen toestemming meer te vragen om het medische welzijn van hun kinderen met derden (die niet van doen hebben met de taak van school: namelijk kennisoverdracht) te bespreken. En dat is in strijd met de Wet Bescherming Persoonsgegevens.

Ouders zijn bij wet als eerste verantwoordelijk voor het geestelijke en lichamelijke welzijn van hun kinderen. Als een leerkracht meent, dat er iets met een kind aan de hand is, dienen de ouders als eerste benaderd te worden, zodat de ouders dit kunnen oppakken. Omdat mensen het recht hebben op een vrije artskeuze.

De Wet Geneeskundige Behandelingsovereenkomst en onderzoek van het KNMG omtrent het recht op vrije artskeuze:

“Omdat vrije artskeuze primair een recht van de patiënt is, ligt de verantwoordelijkheid voor het kiezen bij de patiënt. Dit betekent dat de patiënt zich tijdig dient te oriënteren op de beschikbare zorgverleners en de keuze voor een bepaalde zorgverlener ook tijdig, bij het maken van een afspraak, kenbaar moet maken. De arts of zorginstelling kan dan, indien dit mogelijk is, een tijdstip voorstellen waarop aan de voorkeur van de patiënt kan worden voldaan, of anderszins de patiënt erop wijzen dat hij/zij een andere arts of instelling moet zoeken. Wacht de patiënt met het uiten van de voorkeur tot het moment dat de behandeling of het onderzoek daadwerkelijk gaat plaatsvinden, dan zal de arts of instelling daar niet op in kunnen en hoeven gaan.” (Via <http://tinyurl.com/cqffxjo>)

Nu de scholen zich lenen om aan zorgverlening te gaan doen, is het van belang dat ouders zich oriënteren op de beschikbare zorgverleners en

de keuze voor een bepaalde zorgverlener ook tijdig bij de school kenbaar maken.

Het komt mij voor dat ouders hun gemeente en de school moeten aanschrijven, dat zij als gezaghebbende ouders zich hebben georiënteerd op de beschikbare zorgverleners: het ZAT-team van de school, de gemeentelijke zorgvoorziening en zelfstandig gevestigde zorgverleners, waarbij de ouders de voorkeur uitspreken voor de zelfstandig gevestigde zorgverlener. En dat zij de gemeente, cq de school, verzoeken om door hen opgemerkte zorgwekkende signalen over hun kin(eren) rechtstreeks met de ouders te delen, zodat zij ingevolge hun ouderlijk gezag, indien nodig, hulp in kunnen schakelen.

Een paar adviezen voor ouders:

1. Vraag regelmatig een kopie van het dossier van je kind en kijk of de informatie erin klopt.
2. Geef schriftelijk aan dat nooit informatie gegeven mag worden aan derden, zoals AMK, BJZ, ZAT-team, Jeugdzorg, GGD, GGZ.
3. Als je hulp nodig hebt, zoek een zelfstandig gevestigde hulpverlener, ZONDER binding met Jeugdzorg.
4. Bespreek ook met deze hulpverlener, dat informatie nooit aan AMK/BJZ gegeven mag worden. Ook huisartsen staan regelmatig in de houding voor AMK/BJZ.
5. Onderteken nooit iets waarin gevraagd wordt om toestemming tot het vragen van informatie.
6. Als toch informatie gegeven mag worden: Eis dat het eerst door jezelf gezien wordt, voordat een hulpverlener het mag accorderen en het in een dossier verschijnt. Sommige verdraaiingen achtervolgen je lang!
7. Geef geen toestemming voor gesprekken met Jeugdzorg/GGD/GGZ op school. Geef aan dat je bij problemen heel goed zelf weet hoe je daarmee om wilt gaan.
8. Wacht niet tot jouw toestemming gevraagd wordt, want dat gebeurt vaak niet.

In gesprek met: Wethouder Christiaan Kwint van gemeente Heerhugowaard

Wethouder Kwint en de Alkmaarse wethouder Mirjam Hamberg schreven een plan van aanpak Jeugdzorg Nieuwe Stijl, vooruitlopend op de verschuiving van de bestuurlijke verantwoordelijkheid in 2015 van provincies naar gemeentelijk niveau. Het plan van aanpak is een initiatief van acht samenwerkende gemeenten van de regio Kop van Noord-Holland.

Stichting KOG was natuurlijk benieuwd naar de vraag wat Jeugdzorg Nieuwe Stijl nu precies behelst? Zo gezegd, zo gedaan! Op de eerste lentechochtend van dit jaar stapten Alice Jansen (KOG) en Annette Bonenkamp (KOG) het gemeentehuis van Heerhugowaard binnen voor een gesprek met Christiaan Kwint.

Jeugdzorg Nieuwe Stijl
De acht samenwerkende gemeenten in de Kop van Noord-Holland vinden de huidige jeugdzorg te versnipperd. Verder vertoont deze te weinig samenhang en is er onvoldoende zicht op de effectiviteit en het veld van aanbieders. In het plan

van de gemeenten Kop van Noord-Holland is expliciet aandacht voor een aanpak waarbij de cliënt interactief betrokken wordt, zoals het initiatief 'jeugdcloud', aldus Kwint.

Jeugdcloud is een virtuele zorgmarktplaats waarbij een cliënt haar/zijn hulpverleners kan kiezen. De gemeente scheidt de voorwaarden om zorgaanbieders op een virtuele marktplaats te laten reageren op een hulpvraag. De cliënt kiest uit het aanbod op basis van prijs, beschikbaarheid, locatie, aantrekkelijkheid en effectiviteit. Verder krijgt ieder kind/gezin één online dossier, dat in beheer is van de cliënt. Kwint geeft

aan dat vanaf 2015 zeker nog niet alles in kunnen en kruiken is, het zal gefaseerd gaan. Kwint bevestigt dat betrokken beleidsmakers en uitvoerders overlopen van goede wil, maar dat het voor gemeenten tevens een rijdende hogesnelheidstrein is met onduidelijke financiële kaders. Deze worden pas in mei bekend gemaakt vanuit de regering.

Toezicht op de kwaliteit

Op de vraag over hoe gemeenten denken de kwaliteitseisen en het toezicht hierop te garanderen, beaamt Kwint de noodzaak volmondig. De regio zal op termijn aansluiten op de kwaliteitseisen, zoals die landelijk geformuleerd en ontwikkeld gaan worden. Prioriteit ligt nu op het inkopen van een gezamenlijk aanbod voor de 'zware' jeugdzorg. Lichtere vormen van jeugdzorg worden zoveel mogelijk met behulp van een persoonsgebonden budget georganiseerd, in de eigen leefomgeving en met behoud van eigen regie.

Samenwerking met ouders en andere opvoeders

Alice Jansen benadrukt dat samenwerking met ouders en andere opvoeders een onmisbare voorwaarde is voor een geslaagd jeugdzorgtraject. Gemeenten kunnen hen ondersteunen in het aanreiken van handvatten en tools als er bijvoorbeeld sprake is van agressief gedrag of zelfdestructief gedrag binnen een gezin. Op dit moment worden er successen geboekt met de methode 'Geweldloos verzet in gezinnen' van Wiebenga (Lorentzhuys). Er is al veel ervaring opgedaan met deze methode en de researchresultaten zijn positief.

Het gaat er bij deze methodiek om dat ouders en andere opvoeders leren om het escalatieproces van steeds strengere straffen te doorbreken en in plaats daarvan op een rustige, maar op een volhardende manier 'aanwezig' te zijn in het leven van hun kind en zich vanuit die positie (zonder geweld of dwang) te verzetten tegen destructief gedrag van hun kind.

De methodiek 'Geweldloos verzet in gezinnen' is ontwikkeld door professor Haim Omer, psycholoog en hoogleraar aan de Universiteit van Tel Aviv. Omer heeft de principes van geweldloos verzet, zoals onder andere in praktijk gebracht door Gandhi en Martin Luther King jr., vertaald naar toepassing in opvoedingssituaties.

Geweldloos verzet in gezinnen

Geweldloos verzet in gezinnen was het onderwerp van een themadag van een collega-ouderorganisatie. Eliane Wiebenga van het Lorentzhuys in Haarlem vertelde enthousiast over geweldloos verzet als andere benadering van gewelddadig en zelfdestructief gedrag van kinderen en jongeren. De grondlegger hiervan is een buitenlandse hoogle-

raar psychologie die met de gangbare therapieën en methodieken zijn eigen kind niet kon helpen. Hij heeft net zo lang gezocht tot hij iets vond waarmee hij zijn kind wel kon bereiken. De grondgedachte van zijn aanpak is dat ouders stoppen met een machtsstrijd waarbij de ouders proberen met strengere maatregelen het kind in het gareel te dwingen. U kent de situatie wel: zoon of dochter lapt steeds meer de regels gewoon aan zijn of haar laars, geeft een grote mond en doet wat hij wil. De vader is vast besloten de baas in huis te blijven en

zoekt de confrontatie en de moeder sust en schippert en hoopt met toegevendheid en begrip nog iets van de schade te beperken. Deze oude aanpak werkt vaak niet. Bij deze nieuwe aanpak brengen ouders hun ouderlijke aanwezigheid als positieve kracht in stelling om beter gedrag te bewerkstelligen. De resultaten zijn verrassend goed.

Mevrouw Wiebenga vertelde dat zij deze ouders in therapie voorbij ziet komen en als niets helpt, zij deze aanpak aan ouders voorstelt; niet als DE oplossing, maar

als een mogelijke aanpak die overwogen kan worden. Ouders doorbreken de ingesleten negatieve patronen die zich in de loop der jaren ontwikkeld hebben in hun gezin. Ze gaan de strijd uit de weg maar brengen andere middelen in stelling: hun ouderlijke aanwezigheid. Verder gaan ze ook hulp vragen in hun directe omgeving. Ouders leren om te gaan met boosheid van hun kind zonder in de machtsstrijd te belanden. Deze aanpak bevat zowel elementen van de hardere

lees verder op blz 4 bovenaan

als de softe aanpak, zodat beide ouders zich er in kunnen vinden. Het is een methode die uitgaat van een positief ouderbeeld. Ouders krijgen de hulp die ze nodig hebben om hun kind de zorg te geven die het van de

ouders nodig heeft.

Hoe dit allemaal precies in zijn werk gaat kunt u lezen in het boek: "Geweldloos verzet in Gezin- nen" van Haim Omer ISBN 978 90 313 5123 7.

Ouders kunnen dit niet zomaar even toepassen en daarom worden er cursussen voor ouders georganiseerd. Ouders krijgen van een hulpverlener uitleg en instructie en ouders steunen elkaar en leren van elkaars ervaringen.

Voorlopig is deze hulp alleen nog in het zuiden van Nederland en in Vlaanderen beschikbaar. Meer informatie vindt u op www.vraagkracht.nl

Alice Jansen

Juris- prudentie

Let op: een rechterlijke uitspraak geeft niemand het recht op net zo'n uitspraak. Niet alleen omdat de feiten weer net een beetje anders kunnen liggen, maar ook omdat geen rechter verplicht is zich iets aan te trekken van welke jurisprudentie dan ook. Iedere rechter mag een uitspraak van zelfs de Hoge Raad naast zich neerleggen. Dat zal niet gauw gebeuren, maar het kan wel.

Omgang met grootmoeder

Hof 's-Gravenhage, 31 maart 2010, nr. 200.024.373/01. LJN BM4359 en 16 februari 2011, nr. 200.024.373/01, LJN BP6508.

Het gaat om een meisje dat ten tijde van de uitspraken een jaar of 8 was. Na de scheiding gaat de vader bij zijn ouders wonen. De rechtbank heeft een omgangsregeling bepaald met de moeder van de vader: iedere donderdag uit school tot 7 uur. De moeder gaat in hoger beroep.

Het meisje was ruim 6 jaar lang iedere donderdag door haar oma opgevangen, als zij ziek was was zij daar en bovendien logeerde zij er vaak. Daarom vond het Hof dat er een nauwe persoonlijke betrekking bestond tussen het kind en haar grootmoeder (art. 1:377a lid 1 BW). En dus kon de grootmoeder een omgangsregeling vragen. Het Hof geeft een tussenbeschikking: onderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming. Daar komt uit: zorgmelding van politie bij AMK in 2010. De grootmoeder komt naar het kind toe op school sinds zij niet meer naar oma mag

van haar moeder, er is ruzie geweest tussen oma en de juf waar het kind bij was. Verder hebben de ouders van de moeder en de ouders van de vader gevochten. Uit het raadsonderzoek komt ook naar voren dat de oma ook bijv. naar afzwemmen was gegaan, en daar dan waar het kind weer bij was ruzie met de moeder kreeg. De school heeft de RvdK gemeld dat het meisje voortdurend bang was voor ruzie tussen de twee families (op een gegeven moment kwam oma elke dag naar school). De RvdK is van mening dat er geen omgangsregeling moet komen. De grootmoeder zegt dat het allemaal door haar ex-schoondochter kwam, die zich niet had gehouden aan uitspraken van de rechter, en dat het geen goed raadsonderzoek was. Het Hof meent dat de grootmoeder niet voldoende rekening houdt met het kind. Het steeds naar de school

gaan is daarvan een uiting. Zelfs een begeleide omgang zal de draagkracht van het meisje te boven gaan.

In FJR mei 2011 staat over deze kwestie: "Drie dingen gooiden roet in het eten. Het contact tussen de vader, die bij de grootmoeder inwoonde, en het kind werd ontzegd, de moeder schortte zelf de omgangsregeling op en de grootmoeder reageerde daar niet goed op. In plaats van direct een kort geding te starten om de omgang weer van de grond te krijgen, ging ze posten bij de school en het zwembad. Daarbij komt dat de psychische draagkracht van de moeder kennelijk beperkt was. Onder die omstandigheden oordeelde het hof dat het beter was de omgangsregeling te beëindigen. Wat steekt in deze procedure is dat hiermee de moeder beloond werd voor het frustreren van de omgangsregeling."

TIPS voor ouders als ze hulp zoeken voor hun kind:

1. Houd de problemen niet geheim; praat er over met andere ouders. Schaam u er ook niet voor. Anderen kunnen nuttige tips voor u hebben en ook de wetenschap dat anderen die problemen ook hebben helpt al.
2. Zet niets op Facebook e.d. over de problemen met uw kind. Het blijft altijd op internet rondzweven, ook als u dat niet meer wilt.
3. Overdrijf ook niet. Vraag u af of uw kind echt een probleem heeft of dat het "alleen maar afwijkt van het gemiddelde". Niet elk kind dat problemen heeft met lezen heeft dyslexie en niet elke druktemaker heeft Ritalin nodig.
4. Als u professionele hulp

zoekt, kijk dan eerst of u hulp kunt krijgen van een vrij gevestigde hulpverlener. Deze hulpverleners zijn vaak meer gericht op het versterken van de ouders dan Bureau Jeugdzorg. In zijn algemeenheid zet Bureau jeugdzorg eerder de ouders aan de kant en neemt zelf de regie in handen. Als u het daar niet mee eens bent komt dan al snel gedwongen hulp in zicht.

5. Bedenk van te voren wat uw hulpvraag is en houd daar aan vast. Tenzij de hulpverlener u met goede argumenten weet te overtuigen dat u het verkeerd ziet.

6. Ga niet zitten babbelen. Stort niet uw hele hart uit tijdens de intake. Praat niet over uw eigen jeugd, uw ruzie met een vorige partner of schulden. Alles wat negatief is wordt genoteerd en dat verhaal zal u blijven

tips voor ouders

achtervolgen. U wordt al snel als *multi problem* gezin weggezet. Praat alleen over het kind waar u voor komt en hoe dat geholpen moet worden.

7. Maak duidelijke afspraken; geef geen toestemming dat men achter uw rug om informatie over u gaat vragen. Vraag die informatie zelf op en geef die zo nodig door of zeg dat die info er niet toe doet. U hoeft b.v. niet uw eigen dossier bij een hulpverlener ter inzage

te geven. Normaal wordt er binnen een aantal weken een behandelplan gemaakt met doelen en evaluatiemomenten. Vraag wat u kunt verwachten, wanneer u een evaluatiegesprek krijgt, wat het resultaat van de behandeling zal zijn en wie allemaal inzage hebben in uw dossier enz. Geef aan dat u na een aantal behandelingen wilt bespreken of het samen klikt, of deze persoon de juiste expertise heeft en wat er gaat gebeuren. Stop er mee als u denkt dat het bij deze persoon zinloos is, en zoek verder.

8. Schrijf belangrijke dingen op. Noteer alle afspraken en toezeggingen, ook van uw kant. Bewaar ook alle brieven en verslagen die u krijgt.

9. Wordt er iets gevraagd of gezegd wat u heel vreemd voorkomt, vraag dan bij KOG om advies.